

økonomisk trang. Det drejer sig om de tilfælde, hvor undervisning hidtil er givet lokalt af privat praktiserende talelærere eller ordblindelærere, efter at tilfældet er henvist til lokal behandling af statens institut for talelidende.“

Baggrunden for forslaget var, at rammerne for undervisningen på statens institut for talelidende efterhånden er ved at blive sprængt. Der er en stadig stigende venteliste. 1. oktober 1953 var den steget til 1 204, og ventetiden er ofte 2 år eller mere.

For at komme ud over disse vanskeligheder har kommissionen ment, og socialministeren tiltrådt, at *et betydeligt større antal tilfælde end nu bør behandles lokalt af de privat praktiserende talelærere*, således at man på statens taleinstitut koncentrerer sig om de særligt vanskelige tilfælde og tilfælde, hvor forudsætningerne for lokal behandling ikke er tilstede.

Lovforslaget fik en velvillig modtagelse af samtlige ordførere i folketinget.

Det nedsatte udvalg indstillede lovforslaget til vedtagelse, idet udvalget dog foreslog den føromtalte revisionsbestemmelse optaget i lovforslaget.

Under udvalgsbehandlingen oplystes det, at de *ordblindes* problem ikke var endeligt afklaret. Socialministeren gav løfte om at tage dette spørgsmål op ved forhandling med undervisningsministeren og ordblindeforeningen.

Lovforslaget vedtoges enstemmig ved 3. behandling.

88. Lov om ændring af fabrikloven. (Socialminister *Strøm*). [A. sp. 837. — C. sp. 83].

Fremsat skriftligt i folketinget ¹⁷/₁₁ (F. sp. 928). 1. beh. ²⁰/₁₁ (F. sp. 1123). Partiernes ordførere; Leonhard Hansen, N. Chr. Christensen, Støhr Johansen, Kirsten Gloerfelt-Tarp og Ragnhild Andersen. Henvist til udvalget angående forslag til lov om arbejderbeskyttelse (se side 278). Betænkning (B. sp. 153) afgivet ⁴/₁₂. (Ordfører: Leonhard Hansen). 2. beh. ¹¹/₁₂ (F. sp. 1871). 3. beh. ¹⁵/₁₂ (F. sp. 1924). *Loven stadfæstet 22. december 1953.* (Lovt. nr. 338).

Loven går ud på ved en ændret affattelse af § 26 i lov nr. 143 af 29. april 1913 om arbejde i fabrikker m. v. samt det offentliges tilsyn dermed at fastslå, at forbudet mod *sætning og trykning af dagblade mellem kl. 9 og kl. 24 på helligdage* falder ind under den almindelige dispensationsbestemmelse for helligdagsarbejde.